

- VIT ERU TEIR SIÐSTU

- Tað var einaferð í vár, at eg steig inn í bygningin og hoyrði tónleik frá eini fiól onkrastaðni í bygninginum. Eg hugsaði beinanvegin, at her var okkurt heilt serligt á vási. Tá eg kom upp á ovastu hædd, stóð Tórbjørn Olsen mitt á gólvinum og var í holt við at mála Poul Jákup Thomsen, meðan hann stóð og leikti á fiólíni. Soleiðis greiðir myndahøggarin Andrias Andreassen frá um hvussu tað kom í lag, at hann byrjaði at gera eina bringumynd av Poul Jákupi Thomsen

HALLUR AV RANA

Vanliga eru tað pílarnir hjá dugnaligu føroysku bogaskjúttunum, ið plaga at syngja gjøgnum luftina á ovasta hædd í ljósagrøna bygninginum hjá MEST í høvuðsstaðnum, men hendan mikumorgunin tá myndamaðurin og undirritaði stíga inn í bygningin er tað látur, ið fylla hølíni.

Á einum stóli miðskeiðis á gólvinum, við málskivunum hjá bogaskjúttunum í bakgrundini, situr lívsglaði tónleikarin Poul Jákup Thomsen. Ein hálvan metur frá honum stendur ein leirdungi, ið er evnaður til at líkjast honum og uppvir leirdunganum stendur Andrias Andreassen, myndahøggari, við reiðskapum í hond og formar kjálkan til at gerast so lík kjálkanum hjá Poul Jákupi Thomsen sum gjørligt.

- Hetta er torført. Tá man nærkast endanum, so er tað sum man rakar ein vegg. Tað er ringt at fáa tað síðsta upp á pláss, so at líkheitin er so veruleikakend sum gjørlig, letur úr myndahøggaranum.

Tilvildin ráddi

Tað er nú ikki hvørjum manni beskorið at fáa ein av fáu myndahøggjarunum í Føroyum at gera eina mynd av sær. Tað var nú heldur aldrin ætlanin, men byrjar hendan søgan við, at Føroya Symfioniorkestur ynskti at geva gamla leiðaranum eina gávu í samband við, at hann legði frá sær á nýggjárinum.

Symfioniorkestrið vendi sær til listamannin Tórbjørn Olsen, ið fekk til uppgávu at mála ein málning av Poul Andrias Thomsen, ið skuldi latast honum til ognar. Tilvildin vildi tó tað, at Andrias

Tórbjørn Olsen hevur málað Poul Andrias Thomsen

Andreassen kom fram á teir báðar, meðan Tórbjørn Olsen var í holt við at mála hann.

- Tað var einaferð í vár, at eg steig inn í bygningin og hoyrði tónleik frá eini fiól onkrastaðni í bygninginum. Eg hugsaði beinanvegin, at her var okkurt heilt serligt á vási. Tá eg kom upp á ovastu hædd, stóð Tórbjørn Olsen mitt á gólvinum og var í holt við at mála Poul Jákup Thomsen, meðan hann stóð og leikti á fiólíni, greiðir Andrias Andreassen lívliga frá og leggur aftrat.

- Tað helt eg vera so áhugavert

og spurdi eg beinanvegin, um eg ikki kundi sleppa upp í leikin. Og soleiðis byrjaði okkara samstarv.

Drúgva tíð

Tað sæst á øllum brøgdum, at tað tekur tol og nærlagni at evna ein leirdunga at líkjast einum persóni. Meðan Poul Jákup Thomsen situr á stólinum og skemtar, eyggleiðir myndahøggarin sína modell, meðan hann ger smáar tillagingar á verkið. Ein lítil broyting verður gjørd í oyranum, eitt sindur verður tikið av kjálkabeinum og ein strikað undir høggra eyga verður

Eitt verk tekur skap

gjørd meira markant. Tað eru neyvar detaljur, ið listamaðurin skal fanga, men hvør detalja tykist at blása meira lív í bringumyndina.

- Eg segði við hann, at hetta fór ikki at taka meira enn einar tíggju tímar at gera. Tað var einaferð í vár, men tann tíðarætlanin er langt síðan farin út gjøgnum vindeygga. Higartil hava vit brúkt einar tjúgu tímar og tað er enn langt á mál. Nú eri eg bara givin

við at telja tímarnar, sigur Andrias Andreassen.

Andrias Andreassen hevur ymiskar uppgávur, men upplýsir hann, at hendan verður gjørd av reinum áhuga og fær Poul Jákup Thomsen bringumyndina í gávu, tá ið hon er liðug.

Ein útdoyggjandi rasa

Tað er ein sonn fragd at eyggleiða myndahøggaran, meðan hann ger